

VII. Hajdúk Világtalálkozója

3. oldal

Lengyel-magyar emléktábla

4. oldal

A bronzturul

7. oldal

Őshonos állataink nyomában

11. oldal

Szent István ünnepe 2021

Augusztus 20. hazánk nemzeti, és hivatalos állami ünnepe, államalapító I. Szent István királyunk emlékére és egyben az új kenyér ünnepe is. Több évtizedes hagyomány Hajdúnánáson is a hivatalos városi szintű megemlékezés, amely idén a Trianoni emlékmű előtti téren zajlott.

Idén – a régebben megszokottakhoz híven – már 19-én este elkezdődött a helyi ünnepi program a Crazy Little Queen Tribute Band koncerttel, ahol a legjobb Queen dalok hangzottak fel.

Huszadikán, – mint oly sok éve már – az ünnepnap délelőttjén a református templom melletti téren, a Trianoni emlékmű előtt gyülekeztek a résztvevők, vendégek. A Himnusz közös eléneklése után a város kenyerét Molnár András adta át Nagyné Legény Ildikó alpolgármesternek.

Ez az ünnep nem csak egyszerűen Szent Istvánról szól; benne van magyarságunk ezredévi küzdelmes története, a hazához való hűség, a semmiféle náció nyelvéhez nem hasonlító édesanyanyelvünk őrzése, szeretete, keresztény kultúránk minden alkotó eleme, így népdalaink is. Az egyik legszebb népdalunkat, a Megkötöm lovatam című virágénekünket hallhattuk Nagyné Bózsár Katalin előadásában. A folytatásban István király intelmeiből hangzott el a nyolcadik, Szabó Miklós tolmácsolásában.

Közismertek államalapító nagy királyunk máig ható, örök érvényű, országot, nemzetet megtartó bölcs gondolatai, intelmei, amelyeket tragikus sorsú fiának, Imre hercegnek írt. A nyolcadik, A fiak kövessék az elődöket, különös aktualitást nyer napjainkban. Ez

az intelem adta vezérgondolatát Nagyné Legény Ildikó alpolgármester asszony ünnepi beszédének is. Megszívlelendő iránymutatásai zsinórmértéket jelentenek ma is, különösen a globalista törekvések értékvesztett, zűrzavaros világának közepette. Alpolgármester asszony beszédében kiemelte, hogy „Hajdúnánás lakói számára az ősök iránti tisztelet kifejezése a mindennapok szerves része. Felmenőink, a hajdúk, akik vitéz módon küzdöttek a haza és saját maguk szabadságáért, majd elnyert jogaikkal egy folyamatos fejlődési pályára állították városaik, mindannyiunk számára követendő példát adnak. A hajdúk elvűsége, kikezdetlen erkölcsi normarendszere tökéletesen megfelel a Szent István intelmeiben foglaltaknak. [...] Ebben a városban másként nem lehet élni, ezt a várost másként nem lehet vezetni, csak ezen elvek megtartása mentén. Itt a föld szeretete magától értetődő – azé a földé, amelyen a ma felszentelt kenyér alapanyagát adó búza megterem.”

[...]Nem szabad félreértenünk Szent István intelmeit. Az ősök szokásainak feltétlen tisztelete nem jelentheti azt, hogy egy közösség megáll a fejlődésben. Ez az intelem azt sugallja: fejleszünk olyan módon a közösséget, az országot és a gazdaságot, ami összefér a helyi szokásokkal, ami megfelel a tradícióknak.” A folytatásban Nagyné Bózsár Katalin tolmácsolásában hallhattuk az egykor irredenta nótának kikiáltott Ott, ahol zúg az a négy folyó című dalt.

Augusztus 20-a az új kenyér ünnepe is, népünk évszázadokon át vallásos áhítattal tekintett

a búzára, amelyben Szűz Mária képmását is látta, és adott hálát a Teremtőnek az aratás végeztével, hogy megtermett a mindennapi kenyérnek való, az élet. Az aratási hagyományokhoz tartozott egykoron a díszes aratókoszorú készítése is, amelyet a Helyi Sajtósságok szalmafonó kézművesei idén már harmadik alkalommal készítettek el a budapesti Szent István Bazilika felkérésére, amelyet a fővárosi ünnepi szentmise alkalmával láthattak a résztvevők.

Szent István napi megemlékezéseinken már tradíció, hogy az ünnepség zárásaként történelmi egyházaink papjai megáldják, megszentelik a város kenyerét. Így történt ez most is, a megáldott és megszentelt kenyereket - amelyeket idén a görögkatolikus egyházközség süttetett - az ünnepség végén, - a Szózat hangjai után szétosztottak a résztvevők között.

Az ünnepi program délutáni folytatásában elsőként az ANIMATrIO, a Bocskai AMI zene-tanárainak kamarakonzertjét hallhatta a közönség, majd őket követte egy más stílust képviselő

formáció az USNK együttes, majd este nyolc óra magasságában kezdődött a KFT együttes élő nagykoncertje.

Az idei Szent István-napi programok sorát a mindig nagy érdeklődéssel várt látványos tűzijáték zárta. (r.zs.)

Fotók: Girus Zsolt

VII. Hajdúk Világtalálkozója

Egy évnyi kényszerű szünet után ismét megrendezésre került Hajdúnánáson a Hajdúk Világtalálkozója, augusztus 6–8. között. A hetedik nagyszabású, három napos rendezvény a látványos hadi bemutatók mellett számtalan szórakoztató programot kínált az érdeklődőknek a fürdő rendezvényterületén, illetve az Amfiteátrum előtti téren.

Augusztus hatodika kora délutánján igencsak hangos volt Hajdúnánás főtere. Egy évnyi kényszerű kihagyás után ugyanis ismét visszapühülhettünk hajdú őseink minden napjaiba a három napos hagyományos hajdúk világtalálkozóján

Elsőként, mintegy harci kedvet felerősítendő a Bordó Sárkány Régizene Rend előadásában középkori dallamok csendültek fel, korhű hangszereken. A nagyszerű hadijátékokat bemutató események sorát Mónus József, a Farkas „bástyalövése” indította, amelyet várfok híján a mozi épületének tetejéről hajtott végre többszörös világrekorder íjászunk.

A Farkas lövéseit követően érkeztek a térre a hadijáték szereplői, a helyi és a vendég hagyományörzők. Dörrentek a muskéták, a különféle ágyúk, lőporfüst terítette be a főteret. A látványos ostromot követően a csapatok Magyar István főkapitány vezetésével közösen vonultak a vezérlő fejedelem, Bocskai István szobrához, az ünnepélyes hadbafohadáshoz, amely a Bocskai korona másolatának behozatalával kezdődött. A 14 hagyományörző bandériumot és a megjelent vendégeket Szólláth Tibor polgármester köszöntötte, majd az egyes csapatokat a hajdúvárosok elöljárói fogadták fel személyesen. Az esti program része volt egy a magyar-lengyel barátság ezer éves történetének tiszteletére állított emléktábla felavatása is.

Az avatást követően a hagyományörzők díszlövessel tisztelegtek Bocskai fejedelem és a hajdú ősök előtt, majd az esti szürkülésben fáklyák fénye mellett elvonult a sereg a táborhelyükre, ahol másnap aztán folytatódott a haditorna.

A hagyományörző csapatok a fürdő rendezvényterületén ütöttek tanyát, ahol korhű körülmények között éltek napjaikat a rendezvény

ideje alatt. Ehhez hozzátartozott az is, hogy többször kellett megvédeni, avagy éppen elfoglalni a tóparton lévő hajdútelepülést – attól függően, hogy éppen török, vagy vasas német zsoldos szerep jutott egy-egy bandériumnak. A csatákat hol az egyik, hol a másik csapat nyerte, és ez a valóságban is így történhetett, hiszen azokban az időkben, a három részre szakadt Magyarországon mindig a helyi lakosság itta meg a levét vagy a portyázó török csapatok zaklatásainak formájában, vagy éppen a császár zsoldosai raboltak, fosztogatták. Ez volt hazánkban a végyárak kora.

Évek óta visszatérő szereplője a hadi bemutatóknak Somorjai Tibor pákász, aki az Ecsedi láp egykor volt világát, hangulatát hozza el pákász kunyhójával, és mindazon ősi eszközökkel, amelyek valaha hozzátartoztak a pákász életmódhoz.

A rendezvény látogatói két csata között megtekinthették a tábor, a bandériumok táborhelyeit, ahol sok kérdésre kaptak választ a kor hadászataról, a fegyverekről, viseletről, életmódról.

A történelmi korokat megidéző csaták mellett az Amfiteátrum környékén hajdú őseink kései leszármazottai is megmutatták, hogyan zajlik egy mai felderítés, a Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészandár dinamikus harcászati bemutatóján.

A háromnapos rendezvényen azonban nemcsak puskaporos hadiesemények zajlottak. A fürdő előtti tér és környéke számtalan szórakoztató, főként zenés programot kínált a látogatóknak, ahová azonban csak védettségi kártya birtokában lehetett belépni. Vásári hangulatot teremtettek a kézműves sátrak, ahol fafaragó, szaruműves, mézeskalácsos és sok mindenki más kínálta portékáját. Újfént itt voltak a Helyi Sajátosságok ügyes kezű aszszonyai is, remek szalma, bőr és nevezetesen alkotásaikkal.

Az éhes vándorok is étekhez juthattak, főtt itt hagyományosan mindenféle pörkölt és egyéb finomságok, és ismét látványfőzés zajlott Buday Péter mester séf konyháján.

Az apróságok sem unatkoztak, a kor hangulatát idézte meg a Karzat Színház hadi játszótér, ahol a

lurkók különféle középkori játékokat ismerhettek meg. Szintén régi korokat idéző, igazi vásári komédiások, gólyalabasok is érkeztek a térre, mégpedig a Vaga Banda, akik mindig elvarázsolják a közönséget szokatlan természetükkel.

Vasárnap este véget ért a móka, hatalmas táborúzzal zárult a VII. Hajdúk Világtalálkozója, és csak reménykedünk, hogy jövőre, 2022-ben ismét tudunk találkozni, még többen, talán már végre teljesen szabadon, és elfeledhetjük a korlátozó szabályokat.

(r.zs.)

Emléktábla az ezer éves lengyel-magyar barátság tiszteletére

Augusztus 6-án a VII. Hajdúk Világtalálkozójának egyik kiemelkedő kísérőprogramja volt a testvérvárosi falon elhelyezett emléktábla felavatása a lengyel-magyar barátság ezredéves történelmének tiszteletére. A tábla állítását a Lengyel-Magyar Testvériség Alapítvány elnöke, Bartosz Siedlar kezdeményezte.

Megható, és a lengyel-magyar barátságot még szorosabbá fűző eseményre került sor augusztus 6-án a késő délutáni órákban. A VII. Hajdúk Világtalálkozója első napjának záró eseménye volt ugyanis egy emléktábla felavatása, a testvérvárosok falánál, az ezer éves lengyel-magyar kapcsolatok tiszteletére. Az emléktábla állítása a Lengyel-Magyar Testvériség Alapítvány elnökének Bartosz Siedlar úrnak az ötlete volt, amely-

nek megvalósításához csatlakozott Hajdúnánás Város Önkormányzata. Avató beszédet Jerzy Snopek úr, a Lengyel Köztársaság magyarországi nagykövete mondott, aki nagy örömeinek adott hangot, hogy itt lehet és kiemelte a hagyományok őrzésének, tiszteletének fontosságát. Jelen volt az eseményen Ustron testvérvárosunk polgármestere, Przemyslaw Korcz úr is, aki köszöntőjében kiemelte a két város gyümölcsöző, és igazán baráti kapcsolatát. Mint mondta, az ilyen helyi kezdeményezések hozták, hozzák létre és alkotják ma is mindkét országban az együttműködés bázisát, és nagyszerű hangulatát. Ez a testvéri és jó hangulat döntően azoknak az embereknek köszönhető, akik részesei ennek a napjainkban egyre inkább felfelé ívelő kapcsolatrendszernek. (r.zs.)

Túl lőtte saját világrekordját a Farkas

Honfoglaló eleink korát idézte az a nagyszabású rendezvény, amely augusztus hetedikén zajlott a világhírű kaposmérői völgyben Kassai Lajos birtokán, amelynek résztvevője volt Mónus József is, többszörös világrekorder íjászunk.

Az I. Lovasíjász Világnapon több íjászverseny is zajlott a Nyírlápor

a Kassai-völgyben elnevezésű rendezvényen. A Dícsőségdíjas versenyt az 50 fontos íjak kategóriáját magasan Mónus József, a Farkas nyerte, aki 475 méteres lövésével ha nem is hivatalosan, nem hitelesítve, de túl lőtte saját, korábbi 467 méteres világrekordját. Eredendően meghirdettek egy másik, pénzdíjas versenyt is, ahol a kihívó

maga a Farkas lett volna, de ez jelentkező híján elmaradt. A versenyek sorába a hajdúnánási Hódos Imre Sportegyesület is beszállt, ahol az általuk följánlott fődíj szintén jelentős összegű forintban lett volna mérhető, már ha valaki túllőtte volna a Farkas csapat fiatalabb tagjainak világrekordjait. Ez azonban nem történt meg, senki

sem veszélyeztette Prokaj Kiara és Mónus László világrekordját.

Bár a hazai járványhelyzet idén már több verseny megtartását is lehetővé tette, azonban a nagy kihívás, az amerikai világrekordlövő verseny nagy valószínűséggel idén is kimarad az Egyesült Államok szigorú beutazási szabályai miatt.

(r.zs.)

Ritka pillanatok egyike: a Farkas hazai versenyen a dobogó legfelső fokán – előtte a díszes trófea, a Dícsőségdíj kupa

Települési Értéktár

A városunk közigazgatási területén fellelhető nemzeti értékek adatait tartalmazó gyűjteménye a Települési Értéktár, amely 2013 óta folyamatosan bővül.

A Települési Értéktár célja a település értékeinek összegyűjtése és megőrzése, a gyökereket jelentő szellemi és tárgyi emlékek megismertetése, ezáltal városunk jó hírnevének öregbítése.

Települési Értéktárba kerülhet Hajdúnánás minden írott és íratlan forrása, természeti, néprajzi kincsei, tárgyi és szellemi hagyatéka, akár élő személy, akire tevékenysége révén büszke a közösség és méltónak találja arra, hogy megmentsse a következő generáció számára.

A települési értéktárak létrehozását és működését a magyar nemzeti értékekről és hungarikumok gondozásáról szóló 2012. évi XXX. törvény, valamint a 114/2013. (IV. 16.) Kormányrendelet szabályozza.

A Hajdúnánási Települési Értéktár Bizottság által elfogadott anyagok

1. Városháza
2. Szürkemarha
3. A hajdúnánási Csiha-malom
4. A hajdúnánási gyógyvíz
5. A „hajdúnánási öhön”, mint tradicionális hajdúsági pásztorétel
6. A hajdúnánási szalmafonás, mint tradicionális háziipari tevékenység
7. Bocskai István Bécsben található koronájának egyetlen, hiteles, hajdúnánási másolata
8. A hajdúnánási Bocskai Korona, mint fizetőeszközként funkcionáló helyi pénz
9. Csiha Győző, a neves hajdúnánási malomipari szakember munkássága
10. Hajdúnánás településszerkezete
11. Hódos Imre (Csita) sportolói életműve, birkózásban elért csúcsteljesítménye
12. A hajdúnánási Református Templom, mint műemlék jellegű épület
13. Mónus József harci cél és távlövő íjászata, szellemisége, a IX-XI. századi íj és nyílhasználat gyakorlati megismerése és ismertetése, illetve eredményeinek hasznosítása íjász világversenyeken
14. Guruci, öntött térszétaél
15. A Móricz Pál Városi Könyvtár és Helyismereti Gyűjtemény
16. Vihar Béla költői munkássága
17. Csontos Gábor munkássága
18. dr. Kéky Lajos – a „nemzet napszamosának” munkássága
19. Maghy Zoltán – „Ady halkszavú utóda” költő munkássága
20. Móricz Pál – a Hajdúság írójának munkássága
21. Soós Zoltán költő munkássága
22. Kabay János gyógyszer-vegyészeti tevékenysége, életműve
23. Bocskai kalács
24. Draviczky Imre tanító, helytörténész, néprajzi gyűjtő munkássága
25. Vitéz Maklár Lajos – országos híró karnagy munkássága
26. Csorvássy Lajos műlakatos mester
27. Jókay Lajos író munkássága
28. Vitéz Istvánné – Vitéz mama – gyékényfonó népi iparművész munkássága
29. Szőlőskerti csőzházak
30. A hajdúnánási Tájház
31. Nagy Imre és Nagy Ernő ekekovács mesterek
32. A nánási eke és ekeka
33. Zágonyi Antal magángyűjtő pásztortárgy gyűjtemény hagyatéka
34. Soós Gábor, a nánási gimnázium patrónusának élete és munkássága
35. A hajdúnánási Kossuth-szobor

36. Rákos Sándor költő munkássága

37. Prof. Dr. Újvárosi Miklós – a magyar agrobotanika megteremtője

38. A kelt tészták királynője – Az aranygaluska

39. A nagy múltú, haza és nemzetközi szinten is ismert és elismert hajdúnánási Popovics mézcsalád

40. Lente Lajos nótáénekes, a magyar nóta koronázatlan királya

Az értéktár dokumentumai a www.nanaskonyvtar.hu oldalról pdf formátumban letölthetők.

Hogyan lehet valami hungarikum?

A hungarikummá nyilvánítás folyamatát leginkább egy piramishoz lehet hasonlítani, hiszen alulról építkező, többlépcsős folyamat. Ezt nevezzük a nemzeti értékpiramis rendszerének.

Az eljárás első lépcsőfoka, hogy az adott értékről a Települési/Tájegységi Értéktár vagy a Külhoni Települési Tájegységi Értéktár részére javaslatot nyújtunk be. Ezt bárki kezdeményezheti a megfelelő formanyomtatvány kitöltésével.

Ha esetleg egy olyan nemzeti értékről szeretnénk javaslatot beküldeni, amely konkrét településhez nem köthető, akkor az első lépés az Ágazati Értéktárba való benyújtás és így a nemzeti értékévé történő nyilvánítás kérelme. Az Ágazati Értéktárba a szakterület szerint illetékes minisztériumok működtetik.

Amennyiben a Települési/Tájegységi Értéktárba már felvett nemzeti érték megyei jelentőségű, azt a Megyei Értéktárhoz terjesztik fel, a Külhoni Települési Tájegységi Értéktárba már felvett nemzeti értéket pedig a Külhoni Nemzetrezs Értéktárba. A felvételt nyert javaslatban foglalt érték ettől fogva nemzeti érték.

Amennyiben az adott településen még nem jött létre települési értéktár bizottság, abban az esetben az önkormányzat illetékességéből közvetlenül továbbítja a betérjesztést a megyei értéktár bizottsághoz.

A második lépcsőfok a már felvett nemzeti érték Magyar Értéktárba való felvételének, azaz kiemelkedő nemzeti értékévé nyilvánításának kérelme. Ez az adott értéktár bizottság által a megfelelő javaslati adatlap Hungarikum Bizottsághoz való benyújtásával történik.

A hungarikummá nyilvánítás utolsó lépcsőfoka a Magyar Értéktárba már felvételt nyert kiemelkedő nemzeti érték felvételének kérelme a Hungarikumok Gyűjteményébe. Ezt a felterjesztést szintén a Hungarikum Bizottsághoz kell benyújtani. Amennyiben a Hungarikum Bizottság jóváhagyja a kérelmet, a kiemelkedő nemzeti érték hungarikummá válik.

forrás: hungarikum.hu

Tegyen Ön is javaslatot a Hajdúnánási Települési Értéktárba

Ha Ön is szeretné egy helyi értékkel gyarapítani városunk Települési Értéktárát tegyen javaslatot számunkra a nanaskonyvtar@gmail.com e-mail címen vagy a városi könyvtárban (Hajdúnánás, Bocskai u. 12-14.). A javasolt érték megnevezése mellett kérjük, adja meg nevét és elérhetőségét is.

Amennyiben Ön szeretné elkészíteni az értéktár javaslatot, abban is szívesen segítünk.

a Móricz Pál Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény dolgozói

A bronzturul

Korábbi számunkban megemlékeztünk ősi mitológiai szimbólumunkról, a magyarság szent madaráról, a Turulról. A cikk megjelenését követően Babusa János művész úr arra kért, írjak szakmai elemzést magáról a szoborról is. Mivel a most teljessé vált műalkotás-együtteshez egyébként is mély kapcsolat fűz, készséggel tettem eleget ennek a feladatnak.

Ahogy arra az avatási ünnepen polgármester úr néhány szóban utalt, a Turul-szobor készítésének szándéka 2010-ben, a Trianoni Emlékjel állításával egy időben fogalmazódott meg. Anyagi erő hiányában azonban nem készülhetett el, így a kőtömb torzó maradt. Csak most érkezett el az idő a teljes kompozíció magvalósítására.

A Trianoni Emlékjel látszati rajza 2010-ből (Tervezte: Buczkó J.)

Erre a feladatra kapott megbízást Babusa János szobrászművész, aki kiváló arányérzékről tanúságot téve a legmagasabb szinten oldotta meg feladatát. A tűzhányók vulkanikus kőzete és az ugyancsak tűzben született bronz szobor méltó párijai egymásnak. Ezek között képez szelíd átmenetet a tengeri mészkőből vágott ország-ábrázolás, amely e

kető fókuszában helyezkedik el.

Nos, ez a hármaskompozíció egység a templom és a székyelkapu együttesében valóban szakrális térré emeli a helyszínt. Ennek koronája, legfőbb ékessége azonban a most még tüzesen csillogó madáralak, melyet a művész úr ide, erre a bazalttömbre tervezett. Úgy is fogalmazhatunk, ez a mi Turulmadarunk, a „Nánási Turul”, mert belőle csak ez az egy létezik.

A realiztikus megmintázásnak köszönhetően úgy áll előttünk, mintha élő valóságában látnánk ezt a pusztai ragadozót. Még a mérete, egész megjelenése is csaknem azonos vele. A tüzes szemű bronzsúlyom azonban most nem a pusztát kémleli, hanem a történelmi magyar múltat idézve a jövőbe tekint. Figyelő szeme csillogóan tiszta, és mindenén áthatoló. Ezt a rendkívül „szuggesztív” hatást csak tovább fokozza, mintegy kiemeli a markáns, dús tollazatú madárfej és még inkább a fénylő csőr, amely a lábak mellett a legfőbb harci fegyvere is. Kitárt szárnyaival azt a pillanatot jeleníti meg, amikor megérkezik. Még nem foglalta el végleges helyét az emlékművön. Még egy kicsit riadt, éberén tájékozódik. Mozdulatában még benne van az elrugaszkodás lehetősége is. De már itt van, leszállt, s ez a legbátrabb pillanat. Azaz megérkezni oda, ahol segítségre van szüksége egy közösségnek. Mert éppen a kőből formált Kárpáthaza fölé érkezik, hogy figyelmeztessen a Turul mitológiai szerepére és a magyar történelmi múltira. Éppen ezért az alkotás egyben a megnyugvás szimbóluma is.

Ez a rendkívül finoman mintázott alkotás olyan madarat jelenít meg, amely minden áldozatra kész népe érdekében. Éppen ezért erőt, és biztonságot sugall. A széttárt szárnyakkal együtt az erős karmok és a fénylően megvillanó tollak is beszélnek. Valóságos madáralakról van ugyan szó, ám mindezzel együtt magában hordozza mitológiai szerepét is. Ezt fejezi ki méltóságteljes, fenséges tartása, fejedelmi megjelenése. Hihetővé válik, hogy a keleti puszták népei akár több tucat mént is szívesen adtak egy ilyen kerecsensúlyomért, különösen, ha még fehér is volt.

A madár testének kimunkálása a szobrászi kéz és az öntömestéri összehangoltság szép példája. Bravúros teljesítmény mindkettő. Ebből születhetett meg ugyanis a szoborra nemesült Turulmadár.

De köszönhető mindez a rendkívül igényes patinázásnak is,

amely nem elfedi, hanem éppen ellenkezőleg, a felcsiszolt felületekkel segíti a finomabb formák érvényesülését is. Ezekkel a szakmai fogásokkal a művész úr a drámai, egyben dinamikus hatás fokozására törekedett. Éppen ezért, az alkotást szemlélve eszünkbe sem jut csupán egy szelíd teremtményt látni benne, sokkal inkább egy harcos madár képét kelti.

A Trianoni Emlékjel ezzel a madáralakkal nem csupán teljessé, hanem élővé is vált, étellel telítődött. A formátlan kőtömb értelmet nyert, hiszen a Magyarok Madara, a Turulmadár karmai kapaszkodnak bele.

Úgy ítélem meg, érdemes volt kivárni ezt a pillanatot, hogy a torzóban maradt emlékjelre valóban méltó és igényes alkotás kerüljön.

Buczkó József

A Babusa János szobrászművész által készített Turul szobor

Fotók: Girus Zsolt

**HAMAROSAN KÉT ÚJABB
JÁTSZÓTÉRREL GAZDAGODIK
HAJDÚNÁNÁS ÉS TEDEJ!**

**A gyerekek legnagyobb öröme
a Ligetben és Tedejen az óvoda
előtt kerül kialakításra
a játszótér.**

Honvédelmi tábor Hajdúnánáson

A Magyar Honvédség több éve szervez különböző tematikájú nyári táborokat, a hazafias és honvédelmi nevelés szellemének jegyében. Hajdúnánáson ilyen tábort első alkalommal szervezett július 28. és augusztus 1. között a Magyar Honvédség 2. vitéz Vattay Antal Területvédelmi Ezred 3. Területvédelmi Zászlóalja.

A táborba az ország minden részéből érkeztek gyerekek, sőt határon túlról is. Legtöbbjük, mint Perge János százados, a tábor vezetője tájékoztatott, még első alkalommal. A résztvevő fiatalok napjai katonás, pontos napirend szerint

zajlottak, amelybe pl. beletartozott a mindennapos körletszemle is. A hagyományörző tábor több mint 30 résztvevője az öt nap alatt megismerkedett a magyar hadtörténet bizonyos korszakaival, így a Mátyás király korát idéző haditechnikával, a 15-16. századi harcmóddal, fegyverzetekkel, öltözetekkel. Erről a korról tartott igazán látványos előadást és bemutatót a Debreceni Történelmi Korok Hagyományörző Egyesület, Kósa Sándor vezetésével. Piroska János hagyományörző a hajdúk múltjáról, fegyverzetéről tartott interaktív előadást. A jellegzetes hajdú balta, vagy fokos mellett

a gyerekek képet kaphattak pl. a korabeli fegyverkovácsok magas szintű tudásáról is.

A régi korok hadtörténete mellett természetesen jutott idő a mai kor haditechnikája bizonyos részeinek megismerésére is. A táborozók egy teljes napot töltöttek el a Kendereskertben, ahol megismerkedtek a gazdasággal, az élő pásztormúzeummal, és minde mellett Mónus József íjász világrekorderünk bemutatta szakmai pályafutásának legfőbb állomásait, majd megismertette a gyerekekkel honfoglaló őseink legendás íját, amelyet annak idején fél Európa rettegett.

Ez a honvédelmi tábor, mindamelllett, hogy igen tartalmas öt napot foglalt magába, nagyon fontos küldetést is betöltött. A gyerekek nemcsak szembesültek sok esetben saját korlátaikkal, de elsajátították azok leküzdésének elemeit, önbizalmat szereztek, közösséggé formálódtak, több olyan ismeretet is szerezhettek, amelyeket a mindennapi életben is hasznosíthatnak majd és nem utolsósorban tapasztalt, felkészült katonák mellett gyakorolhatták az egymás iránti tiszteletet, a fegyelmet.

(erzsé)

Búzáért kenyeret

Most minden bizonnyal csodálkozik a Kedves Olvasó, mert talán helyesebbnek vélné a búzából kenyeret, szóhasználatot. Most azonban mégis így helyénvaló, s máris elárulom, miért?

A mindennapi kenyér ezredévek óta létfontosságú tápláléka népünknek. Sok-sok verejtékezés, imádság árán lett ugyanis az elvetett életből, a búzaszemekből Isten áldása, azaz a kovással érlelt kenyér.

Az 1950-60-as években még főként kézzel aratták le a termést, s a belőle őrölt lisztből a kenyér a kemencében sült meg a család számára. A magukra maradtok öregek azonban nem tudták már kidagasztani, ezért a lisztnek való búzát sokan beadták a helyi kenyérgyárba, azzal a meghagyással, hogy – levonva belőle a munkadíjat, – mindaddig süssenek belőle kenyeret számukra, amíg az tart. Ez talán már nem volt olyan, mint a boglyakemencében piros-barnára sült, asszony dagasztotta kenyér, de megmaradt a tudat, hogy legalább a „mi búzáinkból van”.

Valami hasonlóról van szó egy másik, ugyancsak általános jelenséget illetően is. Ez pedig az 1960-as években zajlott, annak is az első felében. Ebben az időben még mindig általános volt a háznál sütés, s erre ott voltak az öreg parasztházak boglyakemencéi, és természetesen a nyári konyhákhoz ragasztott udvari kemencék. Nos, a kenyérgyár, mint szerte az országban, Hajdúnánáson is felajánlotta a lakosságnak, hogy szívesen megsüti az otthon dagasztott kenyeret, csak hozzák be az üzembe. Gyermekkoromból magam is jól emlékszem arra, amikor édesanyámmal a megkelt kenyeret szakajtókosárban, kendőbe kötve – kettőt a kerékpár kormányára akasztva, egyet pedig ölében tartva, – bevittük a pékségbe, ahol aztán igencsak szép, ropogós, piros héjú kenyér sült belőle.

Nos, ezekbe a sütőkemencékbe 20-25 darab házi kenyér is befért, s hogy ki-ki a magáét vihesse haza, a bevetés előtt az asszonyoknak egy kés pengéjével jelet kellett vágniuk a tészta alá. Ilyet addig nem tettek,

nem vagdalták meg a kenyeret, hiszen hagytak elegendő időt a tészta érésére, a kelésre, így nem kellett attól tartani, hogy sülés közben széthasad.

Hogy hová vezetett aztán ez a „nagyvonalú” felajánlás? Nos, az amúgy is munkahelyekre kényszerített fiatalabb asszonyok egy idő után már nem dagasztották tovább a kenyeret. Nem vitték többé a kenyérgyárba, hanem megvásárolták a boltban, amely eleinte valóban finom és ízletes volt, olyan, mint a házi, mert hiszen azok is kovással, kézzel dagasztva, adalékok nélkül készültek még. Végül aztán maradt mindebből a mindennapi kenyér vásárlásának szokása, miközben szép lassan a kemencék javarészt is elbontották.

Mindebben a „bevetés” valódi és politikai értelme egyaránt tetten érhető. Merthogy ennek hátterében maga a politika állt. A kommunista szemléletmód, amely az asszonyokat kiszakította már hagyományos szerepükből, így magából a családból is, hiszen „öntudatos munkás-

nőkké” kívánták formálni őket.

Ez a jelenség bő fél évszázaddal ezelőtt zajlott le. A régi sütőkemencék már csupán az emlékek világában léteznek, a lassú érlelésű, házi-lag készült kenyérünkkel együtt, melynek az asszonykéz mellett legjobb dagasztója a Mindenható volt – ahogy ezt népünk tartotta. A vágások viszont, mint valamilyen sebhelyek, azóta is ott vannak a kenyéren, mert a gyors kelesztés miatt ily módon kell óvni a tésztát a szétrepedéstől.

Buczko József

Kemencében sült, kézzel dagasztott, vágás nélküli kenyér

Patai István — Debrecen, 1945. 02. 24. – Hajdúnánás, 2021. 07. 31.

*Minden élet kő egy épületben.
/Minden élet hang egy tenger által
mormolt dalban, / sorsokból szőtt óriási
szőnyeg, / Isten-szötte óriási dallam./
(Szöcs Géza: Millenniumi óda – részlet)*

Ismét kevesbedett eggyel a kortársak sora. Egy békés nyári hajnalon örökre lehunyta szemét Patai István, Patai Pista, ahogy sokan ismertük és szólítottuk. Senkivel össze nem téveszthető alakja Hajdúnánás kulturális életének meghatározó személyisége volt az 1970-es évektől kezdve, amikor Komádiból városunkba került, mint a művelődési központ igazgatója. A debreceni szüle-

tésű fiatalember otthonról hozta magával a népművészet szeretetét, művészi tehetségét, s bár vegyipari középiskolát végzett, a kultúra, a közösség formálás, a szebbre, jobbra törekvés, az érted haragszom, nem ellened gondolata alapvető fontosságú volt számára. A közművelődés területén újító gondolatai, azok megvalósítása több elismerést is szereztek számára. Egyik ilyen nagyszabású hagyományörző rendezvény elindítása volt a Nánási Vásártéren, még 1978-ban, amelyen kizárólag a tiszta forrás, a valódi népművészet jelenhetett meg.

Sokoldalú tehetsége főként azután bontakozott ki teljes valójában, amikor még az 1990-es évek elején kényszerű nyugállományba vonult, gyógyíthatatlan betegsége miatt. Makacs kitarással újra és újra felállt az orvul támadó betegség okozta nehézségből. Hihetetlen energiával vetette bele magát minden munkába; festett, írt, alkotótábort szervezett, énekelt a Maklár János Városi Énekkarban, alapító és elnökségi tagja volt a Hajdúnánási Szellemi Műhelynek. Segítő tagja volt a Szépen Emberül! Hajdúnánáson Alapítványnak, titkára a Városszépítő Társaságnak.

Festészetében – vagy ahogy ő nevezte magát – képzőművészetében sajátos stílust alakított ki, szimbólumai egy valaha volt, mesebeli őshazába repítik a nézőt. Érdeklődésének homlokterébe került a magyarság őstörténete, és minden ami ezzel kapcsolatos. Képeiből számtalan egyéni és csoportos kiállítás nyílt, nemcsak Hajdúnánáson, hanem szerte az országban, de határon túl is.

Szervezett ifjúsági képzőművészeti tábort több nyáron át a művelődési központban. Tíz éven keresztül Érmihályfalván az ottani képzőművészeti alkotótábor vezetője volt. A festészet, táborok szervezése, szakmai vezetése mellett, ő maga is nagyon sok alkotótábor résztvevője volt, itthon, és külföldön is, főként Lengyelországban. Nagyon sok barátot szerzett ezekben az alkotó közösségekben, akikkel halála napjáig jó kapcsolatokat ápolt. A képzés, a festészet mellett a szó művészete is megérintette. Több munkája is napvilágot látott, tanulmány, de verseskötet is.

Ezt a sokszínű, aktív, értéktérmető munkát ismertte el Hajdú-Bihar Megye Önkormányzatának Közgyűlése 2010-ben, amikor a Megye Napján Kőlcsey-

díjat vehetett át. Hajdúnánás városa pedig 2018-ban Maghy Zoltán Művészeti díjjal tüntette ki, az akkor már nagybeteg alkotót. Élete során számtalan ember igaz barátságát tudhatta magáénak. A közelmúltban még volt alkalma találkozni egykori munkatársával, testi-lelki jó barátjával, mentoráltjával Csujá Imrével.

Kedves Pista! Most már bizonyára az égi utakon poroszkálsz, bekukkanatsz az angyalok seregének otthonaiba, keresed és megtalálsz azokat, akikkel itt a földi létben is mindig együtt tevékenykedtél, segítettétek, támogattatok egymást. Lám, ilyen a sors; lassan-lassan többen leszünk odaát, mint itt a földön, elmegyünk a mindenélők útján, s csak reméljük, hogy talán hagyunk, hagyunk magunk után valamit, amire tisztelettel, elismeréssel tekinthetnek az utánunk következő nemzedékek. Te is itt hagytál nekünk mindent gazdag alkotói munkásságodból, leginkább az igazság kimondásának követelményét, a jobbítás szándékával. Emlékedet megőrizzük, nyugodj békében!

Rigó Tamásné
Fotó: Nagy Ágnes

Csiha Tamás — Debrecen, 1933. 08.17. – Bécs, 2021.05. 19.

Csiha Tamás Debrecenben született a híres-neves nánási malomtulajdonos, Csiha Győző és Szabó Katalin első gyermekeként. Gyermekek és ifjúkora egy része Hajdúnánáshoz kötötte. Bár német nevelőnő vigyázott rájuk, tanította nekik a nyelvet, de ugyanúgy játszottak a „laponyagi” gyerekekkel, mint más, együtt fociztak a csordajárás legelőjén, a malom közelében lakó fiúkkal, sok apró csínytevés részese volt.

Műszaki irányultsága nagyon korán megmutatkozott. Mint egyszer mesélte, egészen kisgyermekkorától detektoros rádiók „bütykölése” került az érdeklődésének körébe. Emlékei szerint talán 7-8 éves lehetett, amikor

saját maga építette detektoros rádióját működésébe tudta hozni, egy 50 méteres antenna segítségével, amit a nagy diófa és a tyúkól közé feszített ki.

A tehetséges fiatalember azonban gimnáziumi tanulmányait nem Hajdúnánáson kezdte, hiszen 1946-ban már teljesen lehetetlen volt egy „kapitalista” malomtulajdonos fiának bejutni a helyi gimnáziumba, főként azokban az időkben, amikor édesapja, a „malomkirály” ellen rágalomhadjárat indult.

Debrecenben a Református Kollégiumban kezdett, majd rövid idő után az egyetem gyakorló gimnáziumában folytatta, ahol sok baráttra tett szert, mint egy visszaemlékezésében mondta, meghatározó volt életében Debrecen szellemisége, és akkori barátaival mindig tartotta a kapcsolatot. Innen is tovább kellett azonban menni, Budapestre, hiszen a család a fővárosba költözött, miután az államosítás után édesapját még a malomból is kitiltották.

Érettségi után kétszer is sikertelenül próbálkozott az egyetemi felvétellel, de X-esként esélye sem volt bárhová bekerülni.

A sikertelen egyetemi felvételi után Komlón, a bányában vállalt

munkát, ahová katonai szolgálata idejére visszavezényelték. Leszerelése után, 1956 december végén elhagyta az országot, Bécsbe emigrált, majd később Svájcba került.

Egy nagy világhírű optikai cég, a Fuji alkalmazásában állt sokáig, majd önálló vállalkozást hozott létre. Az 1980-as évek elején egy pakisztáni cég hívására négy gyönyörű évet töltött el Pakisztánban, szintén optikai cég alkalmazásában.

Ezután baráti rábeszélésre az Egyesült Államokba ment. New Yorkban a Broadway-n, az amerikai művészeti élet központjában nyitott fotószalont, ahol számtalan híres rendező, operatőr is megfordult egy-egy fotókiállításán. Itt tevékenykedett egészen nyugállományba vonulásáig.

Hajdúnánással kapcsolata gyakorlatilag akkor éledt újjá, mikor a szakmunkásképző felvette édesapja nevét.

Különösen erősödött ez a kötelék, amikor 2008-ban megtörtént a Csiha család újratemetése a város által adományozott díszsírhelyen. Itt még volt alkalma sok olyan egykori malomi munkással, ismerőssel találkozni, akik jó szívvel emlegették édesapját, emlékeztek valahol volt eseményekre.

Időközben létrehozta a Csiha Győ-

ző Tehetséggondozó Alapítványt, a tehetséges nánási, vagy Nánáshoz kötődő diákok számára, elsősorban a műszaki tanulmányokat folytatók részére, ezzel is tisztelve édesapja emléke előtt. 2019-ben még személyesen tudta átadni a pályázat nyertes diákjainak az ösztöndíjat.

Amíg egészsége engedte, többször hazalátogatott, és mindig nagy szeretettel emlegette Nánást.

Ez év május végén érkezett a szomorú hírt: elhunyt Csiha Tamás. Augusztus 17-én, 88. születésnapján, itthon, a szülőföldön, a nánási temetőben vettek tőle végső búcsút gyászistentiszteleten a családtagok, ismerősök, a Csiha-család tisztelői.

Eső áztatta lombok alatt kísérték utolsó útjára a végtiszteletgyűzők, a szűk család, a tisztelők, régi és újabb ismerősök, a város, a szeretve tisztelt édesapja nevét viselő iskola vezetése.

Hamvai immár a szülőföldben lettek örök nyugalomra, szülei, nagyszülei mellett. A Csiha család emléke, benne Csiha Tamásé is Hajdúnánáson nem merül feledésbe, mindig lesz ami és aki emlékeztessen rájuk, a szociálisan érzékeny „malmos” Csihákra.

Rigó Tamásné

ÚT INDIÁBA – FILMAJÁNLÓ ÉS EGYÉB GONDOLATOK

Talán meglepi a Kedves Olvasót, de nem egy frissen bemutatott filmet fogok ajánlani, hanem E.M. Forster azonos című regényéből született alkotást, mely 1984-ben készült és 1924-ben játszódik Indiában. Mint ahogy az közismert, India ekkor még angol fennhatóság alatt állt.

Érdekességképpen megemlítem, hogy az eredeti cím: A Passage to India, vagyis ösvényt, átjárót, átkelést jelent a címben szereplő angol szó. Tény, hogy egy szűk mesgyn indul s bontakozik ki később az érdekes, drámai fordulatokban gazdag cselekmény.

Néhány angol és indiai szereplő során keresztül feltáru az angolok által gyarmatosított India az író, Forster és a rendező, Daniel Lean különleges látásmódja segítségével.

Nagyon szép és pontos jellembrázolás gazdagítja a filmet. Ernest Day igényes operatőri munkája, a korhű, pompás díszletek és jelmezek, valamint Maurice Jarre zenéje így együtt a mély átélés lehetőségét nyújtják számunkra.

Nem találkozunk sok vágással, s ebből következően nincsenek gyors váltások a filmben.

Mégis a film nem szokványos, hanem különleges eszközökkel tárja fel számunkra India világát. Ilyen például az érzelmek megjelenítése. Nagyon mély, ugyanakkor közérthető gondolatvilágot képviselnek egyes szereplők, s így ők is hozzájárulnak ahhoz, hogy már-már eposzi magasságokban szárnyaljunk. Ez utóbbit még egy nagyon fontos eszköz segíti, s ez nem más, mint a misztikum. A lélek erejének, jelenlétének és halhatatlanságának is tanúi lehetünk és a film teljesen természetes, közérthető, mégis egyetemes szinten, vallások fölött állóan világít rá gyarló dolgokra, s vezet bennünket a megoldáshoz.

Az emberséget, a másikkal szembeni tiszteletet, csak néhány angol képviseli a történetben. A kegyetlenség, kíméletlenség azonban az angolok többségére jellemző. Nem ismerik és nem is akarják megismerni az elfoglalt és gyarmatosított ország kultúráját, népének lelkeségét. Az alázatra a vég-

telen pökhendiség és felsőbbrendűség a válasz. Kitűnően mutatja be a mű a „mindent birtokolni akarunk” magatartást.

A világon minden gyarmattartó nép párhuzamos társadalmakat épített ki és működtetett a gyarmatosított országokban. Így az angolok is mindenhol „felépítették” Angliát, ahová betették a lábukat.

Ez a szemlélet és jelenség csap ma vissza minden egykori gyarmattartó országra, ahová már nem csak a gyarmatokról érkeznek a bevándorlók.

India, amely a második legnépesebb ország a világon egy milliárd fölötti lakosságával, soha nem fogja teljesen kiheverni a gyarmatosítás rombolását. A civilizáció belerondított egy több mint 5000 éves műveltségbe, s talán csak az a szerencse, hogy egy ilyen óriási ország nem egy könnyen tanítható mőresre.

A film letölthető a világhálóról és biztatnám is a Kedves Olvasót, hogy ezt tegye is meg, nézze meg, ha teheti! Szükség van arra, hogy ne csak általános dolgokat, tudósításokat és

dokumentumfilmeket lássunk, hanem a művészet eszközeivel remekül bánó rendező jóvoltából átélhessük a megtisztulást, mely nagyon hiányzik a mai alkotások többségéből és bizony hiányzik a befogadó nézőnek is.

Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy mit is mondhat nekünk e film valódi tartalmán kívül?

Többek között azt, hogy mi magyarok tapasztalatból ismerjük a megszállás, elnyomás fogalmát, elszenvedtük azt, de ugyanakkor nekünk nem voltak gyarmataink. Sőt, mi több a magyar nyelvben nincs is szó a birtoklásra. Nekünk a „van” szó a birtoklást és a létezését egyszerre jelenti, vagyis részesülünk abból, ami a teremtett világban létezik.

Az Út Indiába című filmben elénk tárul a gyarmatosítás korszaka és látjuk, mi zajlik ma a világban. Egyikből sem kérünk!

Őrizzük meg, tanuljuk, adjuk tovább műveltségünket és a belé vetett hitet, hogy mentsvárat jelentsenek békében és vészterhes időkben egyaránt!

Nagyné Józsa Beáta

Őshonos állataink nyomában - Bemutakozik a mangalica

A mangalica kifejezés valószínűleg nem ismeretlen egyetlen hajdúnánási számára sem, hiszen a Kendereskert, a város élő pásztorműzeuma kapcsán gyakran felcseng ennek a kistestű, vékony csontozatú, göndör szőrű zsírsertésnek a neve, mely egyben az egyedüli őshonos sertésfajtánk.

De vajon azon kívül, hogy hallottunk róla, vagy esetleg volt szerencsénk kóstolni is, tudunk más egyebet ennek a különleges fajtának az eredetéről?

A mangalica „születési” körülménye pontosan dokumentált. József nádor 1833-ban Milos szerb fejedelemtől tíz anyakocát és két kant kapott ajándékba a szerbek Sumadia sertésfajtájából. Kísérletező lélek lévén a nádor saját kisjenői birtokán keresztezte őket a szalontai és bakonyi állományából származó sertésekkel, ebből született az új

sertésfajta: a mangalica, mely nem véletlenül biztosított több, mint 100 éven át elismerést Európa szerte a magyar sertésenyésztésnek.

Érdekeség, hogy a mai mangalicák génállománya olyan eredeti, hogy egyetlen élő rokonuk van csupán: a spanyol ibérico sertésfajta.

A fajta fénykora az 1950-es évekig tartott. Ezután az állomány fokozatosan ritkult, helyét más nagyüzemi körülmények között tartható sertésfajták vették át, a folyamat pedig eljutott arra a pontra a 1990-es években, hogy szinte teljesen ki is pusztult a nemzeti kincsnek is tekinthető mangalica állomány. Ezt felismerve fajtamentő akció indult, melynek eredményeként ma már körülbelül 10.000 darab mangalica biztosítja a hazai vérvonallal fennmaradását. A mangalica hús újonnan történi

felfedezésével pedig megnőtt azon ínyencek száma is, akik pontosan erre a sertésfajta esküsznek a gasztronómiában.

A mangalica sertés zsírja átlagosan 65-70%, a sovány hús az állat mindössze 30-35%-át teszi ki. Húsa vöröses, nagyon krémes, fehér zsírfoltokkal – már 32 °C-on olvad, különleges zamata van, ami a természetes tartási körülményeknek is köszönhető.

Omega-3 és -6 zsírsavakban, azaz többszörösen telítetlen zsírsavakban és természetes antioxidánsokban gazdag. Ebből kifolyólag egészségesebb, mint az intenzív gazdálkodásban használt fehér sertésfajták zsírja, ráadásul a szív egészségére is jó hatással van.

Annak, hogy mi készíthető ebből a nagyszerű alapanyagból csak a képzelet szab határt.

Receptajánlónkban egy – a Városi Húsboltban (Arany János utca 45.) előrendelhető - sous vide eljárással előkészített tarja steakkal csigázzuk fel az olvasók kíváncsiságát.

Mangalica tarja steak, kakukkfűves grillzöldséggel

Hozzávalók 4 főre:

80 dkg sous vide mangalica tarja,
30 dkg gomba,

30 dkg cukkini,
30 dkg paprika,
30 dkg lilahagyma,
olívaolaj,
só és bors ízlés szerint,
friss kakukkfű.

A zöldségeket megmossuk és egyformára aprítjuk az egyenletes párolódás érdekében.

Egy serpenyőben olívaolajat hevítünk, beletesszük a vastag szeletekre szelt tarját. Minkét oldalát körülbelül 2-2 perc alatt pirosra sütjük, végül ízlés szerint sózzuk, borsozzuk és félretesszük pihenni.

A pihentetés ideje alatt összeállítjuk a grill zöldségköretünket. Egy forró serpenyőben kevés olajon megfuttatjuk az előre felvágott zöldségeket, ízlés szerint fűszerezünk (só, bors, kakukkfű), majd 5 perc alatt készre pároljuk azokat.

Ferenczy Boglárka

Nyáresti dallamok – zenés programok augusztus 20-án

Augusztus 20. államalapításunk, Szent István királyunk ünnepe és egyben az új kenyér ünnepe is. Ennek megfelelően a délelőtti folyamán ünnepélyes keretek között megszentelték, megáldották és megszegették a város kenyerét. A program délután szórakoztató előadásokkal folytatódott Nyáresti dallamok címen. 15.30 perctől az AnimaTrio lépett fel, mely egy idén alakult formáció. Tagjai a Bocskai István Alapfokú Művészeti Iskola népszerű zenetanárai, név szerint Hallgató-Barkaszi Andrea, Kovácsné Giliga Edina, és Szabó Emese. Nevük az animato szóból származik melynek jelentése az, hogy lelkesen. A tagokra jellemző

ez a lelkesedés, az elhivatottság a zenélés iránt. Ezt a közönség maga is megtapasztalhatta és átélhette a komoly-és könnyűzenei elemeket is tartalmazó előadásukat hallgatva. Az előadás során közreműködött Horváthné Bózsár Irén és Kecskés Emese is, sőt a közönség sem maradhatott ki a produkcióból. 17 órától a USNK rapduó lépett fel, mely a 2018-as X-Faktor során vált ismertté és a fiatalabb korosztály nagy kedvencei lettek. A délután folyamán 14 és 20 óra között a gyerekek a művelődési központ melletti parkolóban 4 fajta ingyenes ugrálóvárat próbálhattak ki. Akit inkább a dallamok világa érdekelt, annak élménydús

kikapcsolódást nyújtott Becsei Lilla komplex művészet terapeuta interaktív foglalkozása „Próbálja ki a zenélés örömeit gyermekével is” címmel.

Az est folyamán nagy számú közönség várta, hogy hallhasson olyan jól ismert dalokat, mint a Balatoni nyár, Elisabet, Afrika, Száll egy pofon a szélben, Bál az Operaházban, vagy a Siker, pénz, csillogás. A KFT zenekar érkezett Hajdúnánásra, akiket óriási szeretettel fogadott a közönség és a 90 perces élőzenei koncert alatt együtt énekelték a megalakulásuk 40. évfordulóját ünneplő zenekarral az örökzöld slágereket. Az este a koncert után látványos tűzijátékkal zárult.

A program a Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. szervezésében az EFOP-1.5.3-16-2017-00021 „Humán szolgáltatás fejlesztése Hajdúnánáson és vonzáskörzetében” című pályázat keretében valósult meg.

A nagy utazás

A következő – véleményem szerint – bájos kis történet a napokban esett meg egy jó barátommal és kis családjával s már megtörténtekor nem csak mosolyt csalt ki sokak arcára, hanem hangos nevetéssel is konstatálták az esetet. Ha esetleg több dolgot előre elárulnék, talán azt eredményezhetné, hogy a kedves olvasó rájönne a végkifejletre, a csattanóra, ezért nem teszem (bár ez e nélkül is könnyen bekövetkezhet).

Az én drága barátomnak egyik leánya Szegedre ment férjhez. Azóta már három unokával is megajándékozták szüleiket, egy 4, egy 8, és egy 13 éves gyönyörű kislánnyal.

Történt pedig, hogy ebben a hetek óta tartó nyári forróságban pár napra hazahozták őket s rá bízták az „ősökre”. Nincs is nagyobb öröm ebben a korban egy hétvégét az unokákkal eltölteni, gyönyörködni bennük, hallgatni az önfeledt kacagásukat, csacsogásukat. A nagymama hamarjában kinézett egy reklámhirdetést az interneten, miszerint Vásárosnaményban hatalmas családi nap lesz a helyi strandon.

- Egyszer már voltunk ott, és Főka show is volt - lelkesítette a többieket.

Nosza, már kora reggel felkekedett a kiscsapat, autóba be, hűtőtáska dugig pakolva elemőzsiával a csomagtartóba, (az alján lapult két dobozos sör is mivel nagypapa többször hangoztatta, hogy visszafelé a nagymama vezet) s már indultak is.

Közel egy óra, és közel 100 kilométer megtétele után megérkeztek. A nagypapa izgatottan szállt ki az autóból, mivel látta, hogy még senki sincs a pénztár előtt.

- Mi vagyunk az elsők – kiállt be a kocsik ablakán az apróságoknak.

Pár perc után azonban kicsit lombozta őket a szomorú valóság, ugyanis a bejáratnál egy hatalmas „FELÚJÍTÁS MIATT ZÁRVA” tábla fogadta őket. (napok múlva derült ki, hogy volt itt családi nap, csak néhány évvel korábban)

A nagypapa viszont nem esett egy percre sem kétségbe - ő nem az a típus.

- Irány Tiszavasvári! – kiáltott fel – ott van ám a nagyszerű strand.

Az apróságok szinte sikoltottak örömiükben s már indultak is. Még néhány percre benéztek Gergelyugornyára is, de úgy ítélték meg, hogy az ilyen szabad strand nem való még a kicsiknek.

Pontosan újabb egy óra, és pontosan újabb 100 kilométer múlva megérkeztek a Szabolcs megyei városba. A bejáratnál hosszú sor állt, tehát „révbe értek” gondolhatnánk. A pénztárnál viszont egy újabb tábla ismét lehűtötte a fürdőzni vágyó családokat. „A CSÚSZDA NEM ÜZEMEL”. A gyerkőcöknek bizony lassan sírásra kezdett görbülni a szája.

- Csúszda nélkül mit ér a strand? – kérdezték bánatosan egymást, miközben lopva s kérdően pislantottak a nagypapára.

A nagypapa persze azonnal előállt immáron nem a B, hanem a C, tervvel.

- Mondjuk, van itt még egy másik strand.

- Messze? – kiabálták egymást túl a gyerekek.

- Nincs messze, sőt – válaszolta fejét vakargatva az ideiglenes családfő.

- Csúszda van? – vágta újra egymás szavába.

- Van. Kettő is. – majd kimondta a „verdiktet”

- Irány Hajdúnánás!

Azért a még bő 10 kilométer s a szűk 20 perc alatt a legidősebb unoka megkérdezte.

- Papa! Nem innen indultunk el reggel? – de érthetően úgy tett a barátom, mintha nem hallotta volna a kérdést.

Persze a nánási pénztárnál - miután röviden elmesélték kálváriájukat - hatalmas nevetés tört ki s közben meg is nyugtatták őket, hogy üzemel a csúszda, mindkető.

Pár perc múlva hősünk egy lombos fa árnyékában boldogan hűsölgetett – miközben szemmel tartotta az önfeledten lubickoló gyerkőcöket s a tyúkanyó módjára őket védelmező nagymamát – de mielőtt csatlakozott volna hozzájuk azért végzett közben egy gyors fejszámolást szinte félhangosan.

- Többet autóztam, mint 200 kilométer. Több mint 3 órája indultunk el. Most itt fekszem s a lakásom légvonalban 800 méterre lehet.

Hóna alá kapott egy felfújható kiskacsát s kicsit elgondolkozva becommogott a medencébe játszani, pancsikolni a „hölgykoszorúval”.

- Legközelebb elsőre ide jöjjünk! Az se baj, hogy nincs főka – kiáltotta a legkisebb miközben egy vizipisztollyal rálőtt a nagypapára.

- Úgy lesz! És bicajjal jövünk – hangzott a válasz nagyot sóhajtva, kissé komoran.

Kócsi Imre

Anyakönyvi hírek

Akiktől 2021. július hónapban búcsút vettünk:

- ✚ Bata Imre Sándor
- ✚ Daróczi Sándor
- ✚ Fejes Balázsné Szabó Mária
- ✚ Fűrész Ferencné Dózsa Margit
- ✚ Gyulai László
- ✚ Illés Géza
- ✚ Kovács Lajos
- ✚ Kovács Mátyás
- ✚ Nyakó Jánosné Daróczy Erzsébet
- ✚ Patai István
- ✚ Suta László Istvánné Hágén Erzsébet Katalin
- ✚ Tímári Antal
- ✚ Varga Józsefné Bata Irén
- ✚ Varga Sándor

Gratulálunk a 2021. július hónapban Hajdúnánáson házasságot kötött pároknak!

- ✚ Dózsa Alexandra – Józsi Sándor
- ✚ Fehér Mercedesz Lilla – Gulyás Attila Antal
- ✚ Harsányi Juliánna – Kállai Miklós
- ✚ Mascher Simone – Nagy Tamás Gábor
- ✚ Nagy Nóra – Pálóczi Máté Ákos
- ✚ Polyák Henrietta – Kovács Lajos
- ✚ Zsadányi Dóra – Vasas János

Köszöntjük Hajdúnánás legifjabb lakóit!

- ✚ Harsányi Nara
- ✚ Koszta Boglárka

HAJDÚNÁNÁS VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT

GÉPI MUNKÁK SZOLGÁLTATÁSAI:

- GÉPI DUGULÁSELHÁRÍTÁS- ÉS CSATORNATISZTÍTÁS
- HULLADÉKSZÁLLÍTÁS (KOMMUNÁLIS-, ÉPÍTÉSI, BONTÁSI TÖRMELEK, SZIGETELDANYAG HULLADÉK)
- GÉPI FÖLDMUNKAVÉGZÉS
- HENGEREZÉS

Figyelem!

Megrendelhető: +36/30 486 19 34

Cím: 4080 Hajdúnánás, Köztársaság tér 1.

e-mail: nagygondanikoletta@hajdunanas.hu

Kiadó: Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. 4080 Hajdúnánás, Köztársaság tér 6.

Megjelenik: havonta két alkalommal, 2000 példányban, ingyenesen Hajdúnánás és Tedej háztartásaiban

Felelős kiadó: Szilágyi Erzsébet ügyvezető • Főszerkesztő: Czine Tamás

Tördelés: Dekorinfo Plusz Reklámiroda • E-mail: hajdunanas.ujzag@gmail.com • Tel.: 06-70/445-40-51, 06-52/382-400

Hirdetésszervező: Oláh Erika • 06-70/445-40-51 • Nyomás: Litográfia Nyomda • ISSN 1215-9689

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a cikkeiben megjelenő, a hirdetések és játékok során felvett személyes adataik az információs önrendelkezési és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek megfelelően kerülnek kezelésre. Az adatok kezelése az érintettek hozzájárulásával történik. Az adatokat a hirdetések közzétételére, illetve a játékok lebonyolítása céljából kezeljük, az adatok feldolgozását a Nánás Pro Cultura Nonprofit Kft. végzi. Az érintettek felvilágosítást kérhetnek az általunk kezelt személyes adatok köréről, felhasználásuk módjáról és céljáról, és bármikor kérhetik azok helyesbítését, felhasználásuk korlátozását, törlését. Kéziratokat és fotókat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.